

TALESIS

A

Nee,
nee Plato nee,

natuurlijk begint een regel,
een strofe, een gedicht, *god*,
wat dan ook, niet met nee,
natuurlijk niet, wat 'n idee;

een gedicht iets wat opent,
een dichter(es) een opener,
nee dicht, jah opent. Totaal
manifest evident, stelt men.

Ergo: wijze woorden weg-
en op 'le mot juste', ze wis-
sen? Lees dat & herlees dit,
volledig vrijblijvend / vers!

B

Muze, de: fantastisch wezen
met zonder wezen / zij een
krasse kras op handgeschept
papier. Door haar wordt ge-
zongen; elke dichter is niets

dan stomme vertaler van *die
totale Poesie*. In zi-ran's bieb,
geurend naar de muze zoals
lente-bloesem naar lente en
bloesem geurt, daar staat dit

hecht door-gecomponeerde
ding, zoals zon, maan en wat
niet al wel, niet. O gottegod,
turquooise, 'n stem die spelt,
'n gebaar dat spreekt, voluit!

C

Goed dan, goed, een apocrief
genesis, ja, genesis hoe genesis
had moeten zijn, moet zijn, o,
zou en zal moeten zijn. Zulks
rechttoe, rechtaan, de kwestie.

Wel - 't wiel niet ivoor ovaal,
deels de draaischijf van d'ene
noch d'and're god, gekanteld,
gesneden brood dit, deur dat,
here & now: mindfulness; la M.

buiten die orde, elke orde, zo
orde op zichzelf, als chaos, al
zijn zij totaal niet rijmbaar, o,
niet als roeiers en chrysanten
of als wie c.q. wat dan ook ...

D

Zijn wij wie of wat wij zijn,
zo firm verknoopt met 'paut';
worden is beter; het best iets
als wezen wezen – eenvoudig
beiden identiek aan zichzelf,

woek'rend anders. Soms woelt
er ruimte-tijd, *the twilight zone*,
van nergens, voor aeonen, met
tig spectraallijnen in de marge;
verwar 't *niet* met afwezigheid:

te verschillig om evenwichtig
lichtjaren te draaien rondom
de zigzagzon, te onverschillig
qua *the anxiety of influence*. O,
nest van niets, lichtend licht?!

E

Apeiron ontploft stapsgewijs:
vonken, nevels, sterren. Heel

de rattaplan van al wat roert,
al wat rept, wat niet, kortom,

het geheel van hetgeen heet,
hetgeen zijt, niets anders dan

Tao & Te. Het warrel-wezen,
transparant in tig tinten, welt

wirwar & wanorde. Huphup,
kantel de spiegel / tol het lot

tot het tintelt, tel dan 't totaal
van alle zijden der *amplituëder*.

F

Clue na clue als ontwikkeling
in de gaten hebben, houden,

als de spil waarom zowel wil
als creativity als vivacity, zich

tig complexe waardes weven:
(a-)symmetrie de katalysator

voor verandering, /dev/null
de betekenis-generator. God,

communicatie (per definitie)
geen eenrichtingsverkeer, so,

*don't decode these cries of mine,
they are the road, not the sign -*

G

Een ei een ei, een brug
een brug, een spiegel
gespiegeld. R. revisited:

dit dit, dat dat, et cetera.

Onder een steen geen
andere steen, of dezelfde;
achter de schermen niets,
niets dan *un coup de dés* –
alles volledig natuur ...

de muze heus geen koe,

zij is mooi noch lelijk, is
goed noch fout, ideaal
zoals de zon, zo schijnt ...

H

A. B. C. Draak - nu en hier:
etherisch mono-polair links,
rechts. Plasmatische spiegel,
aldoor M., zuiver M. God?!

Ben of besta ik; zij ik; zij zij
mij c.q. u? Beken elkaar, als
kwikzilver stromende, deels
het- ofwel de-zelfde anders

zijn: ik in het bijzonder, oh,
ikketik in het algemeen! Er
tiktokt in gene lood-spiegel
louder tegenpolig, *god-gelijk*.

Ontrol speels identiteit(en),
barstensvol norse herhaling!

I

Hoezo? Omwille van ijl dichten
tussen de kieren, alwaar het licht
zich richt, indachtig afwezigheid
qua stilte en leegte en dergelijke.

Wezenloos, wezenlijk elementair,
zoiets niet, ha, niets anders: ritme
van enig vast punt stelt zowel dit
als dat bij voortduring op scherp.

God. Lot en toeval, toeval en lot,
enkel / ten dele te delen - samen
te vlechten; botsend bewegen via
rücksichtloze richting. Heen, weer,

door. Begrip van vuur en ijs, ijkt
begrip van hetgeen er is. Zo hoe.

J

Lente. Lente lente lente lente
lente voorjaar lente. Het is

zeer zeker mogelijk – met a. de
zon in de pan, b. ‘n trapeze, c. het
tot tinnef verklaren van tarra ...

zo simpel? Zo simpel! Kus
blanco vellen & de inkt van
heer Horror, en zeg aan Z.

dat alle valse heilsprofeten hun
papieren op orde moeten hebben,
gestempeld in *dertienvoud*, voor

A. de klokken luidt, de jongste
dag halsoverkop op ons valt. Amen!

K

Amen? Een onbeholpen iets
voor zoiets. Daarom: name /
mane. Dichten is het openen
van wat waar is, van wat telt.

Vogelijn van licht, lach. Zing
sterren in de zee en planeten
die golven in de ether - god,
alles wat het geval is, staat zo

stralende op de planken; alles
klaar om totaal los te gaan, te
komen uit het ei - het Oerei,
het Ei van M., heilige Eiheid,

'n onbreekbare triniteit waar-
tegen *de Drie-eenheid* 't aflegt.

L

Wonderbare kermis in de kop,
de kop waar zwavel sist, de zon
'n doodse dwaalster is, hel licht
't holst van de nacht niet schuwt.

Zij, dochter van het licht, leeft
en leeft in haar eigen waar: van
haar hou ik zoals H. van O. en
vice versa - maar wie, zijn wij;

zijn wij? En of de vierde wand
wand1, wand2 en wand3 deels
of geheel begrenst, wil ene A.,
half in de wolken, plots polsen,

alvorens er ovale, zilverblauwe
spots verschijnen, en alles joelt.

M

poëzie is zelden Poëzie; vaak is het typografisch incorrect proza, inefficiënt gebruik van de bladspiegel, a-circulair de juxtapositionele plaatsing van a. dit / b. dat - kortom, zulks amper *taal der drift* ... dus vrijwel niet het genoemde spul,

nee, desalniettemin moge het ondubbelzinnig duidelijk zijn hoe zowel zus als zo alsmede het weer- & wachtwoord, *jah* zij(t): het zwijgen van M. D., 1431 nederlandse vertalingen van de Lao-Zi, de Gumbert-collectie - en of zulks 'tao' is?!

N

Er begint voorbij: te totalitair klaar
maakt het op tot niets; 't antwoord

op de vraag qua de voeglijke vraag
eist een zin[★] kwestie. 't Kernwoord

van de oeverloze kerntocht, is wel,
wellicht hoe? Of is? Of? En en dan,

en dit en dat en wat niet al en enz.,
noem het maar op. Hoezo? Omdat

zeven maximes (*kwantiteit, kwaliteit,*
stijl, relevantie) zulks basaal vereisen,

daarom - in het kader van waarom,
gaat 't om *fundamentele mechanismen*.

O

Oh, reflectie scheidt (tussen haakjes,
is is 'n onwoord, hebben ook, doch

zulks terzijde) detectie voor globaal
uw keus qua uw al dan niet zekere

positie ten opzichte van hetgeen u
werkelijkheid waart, de, mimetisch

een. M., net-genoemde positie, zijt
zelf deel ('t (affe) geheel meer dan)

van elkanders werkelijkheid, schijnt
in het kader van groen verluchtigen

omtrent verlichting / stapsgewijs te
integreren over dimensies, *kardinaal*.

P

Knutseltekenvouwpapier,
't kopieer-aspect daar-

gelaten voor wat het is: nabloeierij. De rest, daar waar 't om gaat, dat doet en laat zich gelden d.m.v. zeg zo'n

zeven wonderen ... met stip op 1: het gebloemde fabelkind, 'n typische kwekeling, in en uit principe, deels. M.

volstaat - op 2-7 dit en dat, wat niet al. Uiteengezet is 't zoals 't is. Kortom: the page is printed, the fox bloodred.

Q

Ik (als bundel) wil geen dingen
van de dichter de-cla-me-ren -
niet op eigen wijze en niet-niet
op eigen wijze. Echte kunst on-
kunst, zeg *l'art pour l'art*? Kunst!

De zon schijnt & straalt, ook als
er wolken wezen, ook bij nacht;
wat de natuur betreft, met name
'Gavagai!', niets brengt het over.

Inspiratie? Hahaha's allerwegen,
meer scherven nooit, maar toch
tot in de puntjes: 'n hard feit, als

't zijn van vier uur & guur weer,
als het vier uur & guur weer zijn.

R

Wel / als men het Alfabet wil, dan
moet men de gekkenlach vergeten,
de zaaier van as vergeten, de draak
die manisch zonnen vreet ver... als
die draak bij u bietst, ja, bits briest:

een donderende zon! Hier, nu! Ga
per direct op zoek naar zo'n zon -
zonder domheid, zonder bangheid,
erende '*de Zon*' van Frans Masereel.

Hoe zwart de nacht dan is, zwarter
nog dan alle verkoalde, geblakerde
staketsels in de Bibliotheek van B.,

alwaar M. tomeloze taal offert door
wuft te wuiven naar al wat beaamt.

S

In de codex, met hanenpotenschrift:
'geen ja-maar, maar JA!' Wij, trouwe
postmoderne oerclassici, vegen fluks
onze volle agenda's leeg en noteren:

woorden breien barbaars en banaal,
een bezigheid voor boeren, burgers
en buitenlui, wel, wie niet, maarrrr
woorden breken een hoofse Kunst,

dichters zijn er meesters in. *Meester-
dichters* openen zo atoomgeheimen,
't dossier '*de muze*' in het bijzonder,
in het algemeen '*de Schone Kunsten*',

gewoon een arbeidsintensieve maar
verder vrij overzichtelijke klus - ha!

T

Elk teken (zo ook u, zo ook ik) is een gegeven, de interpretatie vrij, de symbolische orde op drift, met de wereld een wonderlijk weefsel;

feit en context strikt op scherp, de zon *ravenzwart*, de raven *sneeuwwit*; de sneeuw? De sneeuw is de kleur van de nonparels van B. Geen M.?

Geen M.! Geen spat anders dan *fris appelblauwzeegroen* met ietsiepietsie wind, zulks komt en gaat langs ons door: een vreemde verhaspeling, al

is de werk'lijkheid vreemder, niets evenwel zo vreemd als kunst, ware.

U

Elk 'vers' waarder dan elk ander,
manifest evident; elke snaar ... u,
ik, iks, o, synthetisch amalgaam,
het ijkpunt ten top. *Interactie(f)* -

alles is perceptie c.q. perspectief:
licht kiert van en aan alle kanten,
heen en weer en weer heen; niks
schuin bolvormig, zoals ieder ei.

En de muze dan, al dan niet met
haar godenmasker? Wel, wikkel
onafgebroken rode draden, ont-
sta dag en nacht tussen de regels,

monteer pasklaar op de planken:
wit op wit, zwart op zwart, grijs.

V

'n *Basaal experiment* als proef om uit de grondtoon van 'misschien'

het grijste *grijs* grijzer te grijzen: onbegonnen werk?! Een werkje van niets – 't discreet en continu

omzetten van één enk'le binaire schuif-schakelaar, onvermijdelijk in samenhang met 't bestaan van symmetrie(ën) & structu(u)r(en).

Ach, achter alles (g)een plan, ongeacht of zulks nou gevat wordt, is het waarlijk waar, god, 'n grap van de hoogste orde; lachen dus, de weg v/d snik *circulair slopen* ...

W

Dus ... te bestaan uit scherven,
de scherven uit scherven, etc.:

deze stap voor stap vergelijken
met ijzige vlokken, con-fet-ti;

dan, beweging van bijna niets,
naar bijna alles, beyond scenes

of sections, *an sich* als zodanig,
als zelf en/of zich, ontbreekt -

het waaien van werelden, vrij,
zonder richting, richting niets,

bouwstenen dan toch, stenen,
enen & nullen, schuimgelijk?

X

O, hol-zijn, zo hol als 't heelal, dan
het helemaal omvamen, holler nog,

nog holler, haast huidloos happend,
het holst, ademend andersom, god,

tevens v.v., als asymmetrisch balans-
gebeuren geheel content, compleet

osmostisch, niets dan ene '*bubble of
nothing*' rond de rand van de abys /

de ijle kwestie van luchtledigheid,
gelijklopend met elke schaal. *Pats,*

atoom & kosmos beide ... terzijde
het laaien van dé kristallen bloem!

Y

Rode rozen rood *radieren*,
groene rozen groen,
blauwe blauw /

zulks zij niets - zulks
is 't zeer expliciet maken
van al het impliciete.

Hoe? Open vraag! Ergo:

de karaf
half vol- of leeg-
schenken, met de griffel

op scherp en de almanak
paraat; zo waart men
kek de ware wereld rond.

Z

Als fantastisch talentent, uit zichzelf, absoluut modern-zijn, rimbaudesque, is zulks 'n kwestie om te overwegen?!

Dit hangt af van wat er op 't spel staat, hetgeen men gewoon kan ontsluiëren door o.a. de hermeneutische methode compromisloos te hanteren. Feit is, ja-

wel: '*ex falso sequitur quod libet*' alsmede '*homo sapiens non urinat in ventum*', als-ook de wond're waarheid van 't lezen en leren van genieën (dat primair). O,

'Hakuna Matata', 'het is overal iets, al-door ontrollend' - geen gebrabbel van *chatgpt*, in tongen orakelend / in 50%.

COLOPHON

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).*

<http://www.taalkunst.tk> - markiske@hotmail.com

